

Reptes d'Iniciació

REPTES QUE PLANTEJA LA INICIACIÓ A L'ACO

ACO s'eixampla a través del contagi del propi moviment en els entorns en els quals es fan presents els seus militants. Tradicionalment la principal base de la iniciació de l'ACO havia estat la incorporació de militants procedents de la JOC. Aquestes incorporacions van minvant i en canvi, cada vegada més, s'apleguen a l'ACO persones procedents dels llocs per on es mouen els seus militants. Això és un signe que ACO es veu portada per l'Esperit a sortir d'ella mateixa i esdevenir el que és en la seva essència: un moviment evangelitzador. Cardijn ja deia “una fe encén una altra fe”. Doncs això, ACO ha de créixer a través del propi contagi i servir el Regne comunicant als altres allò que ha rebut.

El moviment es planteja la iniciació no només com una qüestió de continuïtat. El sentit és més de fons, va més enllà de la quantitat de persones que en puguin formar part ara i en el futur. El sentit de la iniciació està en la dimensió evangelitzadora del repte que tenim plantejat en la nostra pròpia identitat: fer arribar l'experiència de Jesucrist a la classe obrera, compartir-la, comunicar-la. Evangelitzar no ve de la nostra necessitat, sinó del dret de tota persona a conèixer Jesucrist. Rebre l'anunci alliberador de Jesucrist és un dret inherent al món obrer. L'ACO és un mitjà, al servei d'aquesta Evangelització, no un fi en si mateixa. Cada militant del moviment pot trobar, a través de la revisió de

vida, com concretar aquest “portar a Crist a la classe obrera”.

ACO som cristians obrers immersos en la realitat, llevat en la massa. Estem presents en la realitat quotidiana de cada dia, enmig de companys de treball, d'amics, familiars, companys de moviment obrer organitzat, veïns, persones nouvingudes, enmig del carrer, atenent els marginats, al costat dels pobres, barrejats en el món. La nostra missió és dur Crist fora de les portes de l'Església, més enllà de les seves fronteres. Aquest és el sentit de la iniciació.

La iniciació, doncs, ens planteja als i a les militants d'ACO diversos reptes:

Primer repte: prendre consciència que a l'ACO, iniciadors ho som tots i totes

Tots i totes tenim davant una realitat a evangelitzar, i a partir d'aquí la possibilitat d'oferir ACO, si és possible. Oferir ACO és una qüestió senzilla i complexa alhora. Senzilla pel fet que, a partir de l'amistat, del testimoni i del coneixement mutu es pot arribar a una invitació, sempre fruit d'un procés. Complexa, perquè les persones adultes sovint tenim maneres de fer molt consolidades, poc acostumades a nous reptes, a canvis, a interrogants, i l'experiència de Crist suposa nous interrogants, canvis i reptes. Complexa també perquè aquesta oferta és lenta, personalitzada, respectuosa, resultat de compartir i en el fons, d'una estimació, i això és necessàriament lent. ACO no s'ofereix a tort i a dret, com si fos un producte a consumir, més aviat es tracta de convidar aquelles persones a les quals els podria suposar un re-

gal. Per tant, iniciar ACO, oferir ACO en la vida adulta, és tot el contrari del proselitisme o l'adoctrinament.

Segon repte: *significar-se com cristians*

Aquesta és una de les claus de la iniciació a l'ACO. Molts cristians, també els i les militants de l'ACO, actuem en la realitat, col·laborem a transformar-la i estenem el Regne de Déu. Ens cal manifestar clarament que qui ens compromet, qui ens fa lliures, qui ens crida a estar atents, qui ens acompanya en la lluita és Crist i l'experiència que tenim d'Ell. Aquesta és una de les claus a comunicar, l'explicació d'aquesta experiència, d'allò que ens mou, de Jesucrist que ens fa ser el que som, que ens impulsa a estimar. La iniciació a ACO és una cosa tan senzilla o tan complexa com fer arribar aquesta experiència a persones que ens envolten, amb qui hi ha una relació, coneixedores de la nostra fe i compromís.

A més a més de la presència del militant en el seu entorn, també accions comunes com a ACO (de moviment, de zona o de dos o tres grups) poden esdevenir primers passos d'iniciació. Aquestes accions poden ser diverses: de caire transformador de l'entorn, o compartides amb d'altres moviments, entitats, o aglutinadores de gent propera a l'ACO.

Tercer repte: *comunicar aquest missatge a la gent més senzilla*

La vocació d'ACO és fer arribar aquest missatge als pobres, a la classe obrera, als senzills, als immigrants, als

desposseïts, als qui la crisi està colpint amb més intensitat, al quart món, etc. Hi ha militants d'ACO presents i al costat d'aquestes persones. Però és un fet que a l'ACO gairebé no hi són. Ens cal debatre i analitzar a fons les dificultats que ens trobem en aquesta comunicació, les dificultats objectives d'aquestes persones, com ha de ser la invitació si és que es pot fer, i molts altres aspectes que depassen les reflexions d'aquest document.

Quart repte: *més enllà de les portes de l'Església*

A l'ACO ens hem vingut acostumant a la incorporació de grups de joves procedents de la JOC. Potser això ha relaxat l'esforç del conjunt del moviment pel que fa a la iniciació en la vida adulta. Tot i que hi ha militants que han estès i estenen el moviment des de la iniciació, a la majoria ens cal un plantejament d'iniciació encaminat a oferir ACO en la vida adulta, en les realitats en què ens trobem presents. En l'actualitat les persones que s'incorporen a ACO (sense comptar les que vénen de la JOC), la majoria provenen d'un entorn més o menys parroquial. Però com a repte, ens cal donar un pas més. Des de la consciència de l'enorme dificultat que suposa, hauríem de poder anar també una mica més enllà, fora de les portes de l'Església, als llocs, les accions i les relacions en què ens fem presents els militants en la vida diària.

Cinquè repte: *l'acollida*

Quan un nou grup o una persona s'incorpora a l'ACO ha de trobar un ambient d'acollida, no només un cúmul

de reunions, actes, revisions de vida, valoracions,... Ha de trobar persones adultes creients que tenen un projecte en comú i que s'acompanyen entre elles per realitzar-lo. Cal que sentin que el moviment els aprecia i es preocupa per ells i elles. Cal que cada militant de la zona es plantegi com acollir aquestes persones: uns responsabilitzant-se directament del seu acompanyament, altres donant testimoni de vida militant obrera i cristiana com a adults, altres oferint el seu grup per acollir persones que comencen a l'ACO, altres simplement acollint en els actes i jornades.

Sisè repte: *moments en comú*

El procés d'iniciació ha de tenir moments en què l'equip o les persones participin de la vida de l'ACO: espais de celebració, de formació, d'acció, lúdics,... No es tracta de participar en tot des d'un principi. El procés és gradual, segons el seu ritme, les seves necessitats, el seu recorregut, d'aquí la importància de l'acompanyament proper per part de militants d'ACO amb recorregut en el moviment.

Setè repte: *militants i grups disposats a acompanyar*

Actualment la iniciació a l'ACO és un procés que els i les militants han d'acompanyar amb diferents graus de responsabilitat. Hi ha diverses fonts d'iniciació i cadascuna requereix un acompanyament específic:

- militants que provenen de la JOC
- joves en grup, procedents d'altres moviments d'acció catòlica juvenil

- grups sorgits de la invitació de consiliaris i/o de militants a persones del seu entorn parroquial
- persones iniciant-se en grups de militants, fruit d'una invitació personal
- persones que contacten amb ACO a través de la web, del Butlletí, o de coneguts, a les quals cal trobar grup
- noves zones territorialment distants que han optat per ser ACO

Vuitè repte: *una mica d'organització*

Existeix una comissió d'iniciació en la qual només hi ha directament representades en l'actualitat 3 zones de la Diòcesi de Barcelona. En algunes zones hi ha un militant que fa d'enllaç o de contacte no presencial a la Comissió. Hi ha zones grans, amb realitats d'iniciació, que no tenen responsable d'iniciació. El repte és aconseguir que hi hagi responsable d'iniciació a totes les zones grans i militants de contacte o enllaç no presencial a la resta.

Novè repte: *pla d'iniciació*

Durant temps hem abusat de la iniciació per immersió: hem acollit persones que han iniciat o continuat el seu procés militant participant de la RV en grup, d'alguns moments de zona i de tot el moviment. No obstant això, a aquestes persones se'ls ha explicat poc què és ACO. Cal doncs equilibrar aquests aspectes en el procés d'iniciació i per això cal establir en cada cas un pla d'iniciació. La Comissió d'iniciació ha elaborat un

pla d'iniciació genèric que els militants responsables de cada realitat han d'adaptar a les persones o grup al qual acompanyen.

Desè repte: *recanvi de responsabilitats*

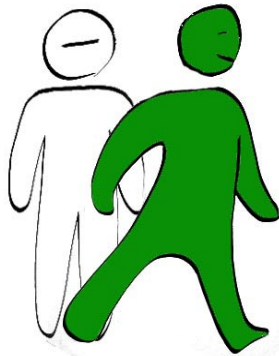
El Moviment és dinàmic, o hauria de ser-ho. El relleu en les responsabilitats d'iniciació és essencial, d'una banda per assegurar-ne la continuïtat i d'altra per oferir la possibilitat a d'altres militants de poder créixer fent aquest servei. Això vol dir buscar disponibilitats i complicitats en militants, tasca a vegades difícil.

Onzè repte: *sentit de moviment*

L'experiència d'ACO comença pel propi grup de revisió de vida. Però ACO és més que això, és moviment. El sentit de la iniciació no ve de sentir-se grup, sinó de sentir-se moviment d'Església i moviment obrer. I a vegades, aquest sentit de pertinença a aquest projecte comú es fa difícil de trobar-lo, fins i tot de descobrir-lo. Si ens plantegem la iniciació no és des del grup, sinó des del sentit de moviment. El repte està a saber transmetre aquest sentit de moviment per part dels qui l'han descobert i d'estar oberts a descobrir-lo els qui encara no l'han pogut copsar. Tots junts, en grup, en zona, i en el conjunt del moviment, ens hem d'acompanyar per avançar junts a redescobrir i recuperar aquest sentit de projecte col·lectiu.

Aprovat al Xè Consell
Veciana, maig de 2013

No tingueu por:

ESPERANÇATS i EN ACCIÓ!

Acció Catòlica Obrera

Tapioles, 10, 2on - 08004 Barcelona

Tel. 93 412 48 88

c/e: aco@treballadors.org

www.treballadors.org/aco